

Sygn. akt VIII U 1908/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 maja 2020 r. , znak: (...), RWA: (...) - (...)(...) nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził ,że A. W. w okresie od 1 marca 2009 r. do 29 lutego 2020 r. podlegał dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą oraz, że od dnia 1 marca 2020 r. nie podlegał dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą.

/decyzja k.13 – 15 akt ZUS/

Pismem z dnia 8 lipca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. poinformował A. W., aby ten w terminie 7 dni od otrzymania pisma złożył korekty dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych – bez dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, zgodnie z prawomocną decyzją nr (...) z 11 maja 2020 r.

/pismo k.17 akt ZUS/

Pismem z dnia 29 lipca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. poinformował A. W., że sporządzono korekty dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych - bez dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, zgodnie z prawomocną decyzją nr (...) z 11 maja 2020 r.

/pismo k.18 akt ZUS/

W dniu 12 sierpnia 2020 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie A. W. od ww. decyzji oraz pism.

/odwołanie k.3 – 3 odwrót , odwołanie k.3 – 3 odwrót akt o sygn. VIII U 1909/20 , odwołanie k.3 – 3 odwrót akt o sygn. VIII U 1910/20/

W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 11 maja 2020 r. pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego odrzucenie jako wniesionego po terminie, na podstawie art.477⁹ par. 1 kpc oraz wniósł o odrzucenie odwołania od pism z dnia 8 lipca 2020 r. oraz 29 lipca 2020 r. z uwagi na okoliczność, iż brak jest możliwości złożenia odwołania od pisma.

/odpowiedź na odwołanie k.4 – 6 , odpowiedź na odwołanie k.4 – 6 akt o sygn. VIII U 1909/20 , odpowiedź na odwołanie k.4 – 6 akt o sygn. VIII U 1910/20/

Zarządzeniem z dnia 4 września 2020 r. zarządzono połączenie sprawy o sygnaturze akt VIII U 1909/20 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 1908/20 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz ich prowadzenia pod sygnaturą VIII U 1908/20.

/zarządzenie k.8 akt o sygn. VIII U 1909/20/

Zarządzeniem z dnia 4 września 2020 r. zarządzono połączenie sprawy o sygnaturze akt VIII U 1910/20 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 1908/20 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ich prowadzenia pod sygnaturą VIII U 1908/20.

/zarządzenie k.8 akt o sygn. VIII U 1910/20/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 stycznia 2020 r. A. W. złożył wniosek o wyrażenie zgody na opłacenie po terminie składek na ubezpieczenie chorobowe.

/wniosek k.6 – 6 odwrót akt ZUS/

Pismem z dnia 2 marca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. poinformował A. W., że nie wyraża zgody na opłacenie po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za czerwiec , wrzesień , październik oraz listopad 2019 r.

/pismo k.7 – 7 odwrót akt ZUS/

W dniu 6 marca 2020 r. A. W. wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o okresach podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

/wniosek k.1 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 11 maja 2020 r. , znak: (...), RWA: (...) - (...)(...) nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że A. W. w okresie od 1 marca 2009 r. do 29 lutego 2020 r. podlegał dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą oraz że od dnia 1 marca 2020 r. nie podlegał dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą.

/decyzja k.13 – 15 akt ZUS/

Powyższa decyzja została odebrana przez A. W. 22 maja 2020 r.

/zwrotne potwierdzenie odbioru – akta ZUS/

Wnioskodawca chorował od lutego do końca maja 2020 roku, później już nie chorował, Nie wyjeżdżał nigdzie. Mieszka razem z żoną. Był w ZUS-ie na początku czerwca 2020 roku, i rozmawiał o zawieszeniu opłacania składek za okres od marca do maja 2020 roku. 19 czerwca 2020 roku złożył nowe drugi (...). Poinformowano go, iż wniosek będzie rozpatrzony w ciągu 30 dni.

/zeznania wnioskodawcy min.00:28:12 – 00:29:30 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:02:49 – 00:25:58 rozprawy z dnia 11 maja 2021 r. , płyta CD 31/

Zaskarżonym pismem z dnia 8 lipca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. poinformował A. W., aby ten w terminie 7 dni od otrzymania pisma złożył korekty dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych – bez dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, zgodnie z prawomocną decyzją nr (...) z 11 maja 2020 r.

/pismo k.17 akt ZUS/

Zaskarżonym pismem z dnia 29 lipca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. poinformował A. W. , że sporządzono korekty dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych - bez dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego , zgodnie z prawomocną decyzją nr (...) z 11 maja 2020 r.

/pismo k.18 akt ZUS/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje;

Odwołania wnioskodawcy podlegały odrzuceniu.

Zgodnie bowiem z art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołanie od decyzji organu rentowego wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Odwołanie wniesione po upływie terminu, stosownie do § 3 art. 477⁹ k.p.c., sąd odrzuca, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

Z powołanego przepisu wynika jednoznacznie, że miesięczny termin do wniesienia odwołania rozpoczyna swój bieg od dnia doręczenia odpisu decyzji, a odwołanie winno być wniesione do organu, który skarżoną decyzję wydał. W przypadku stwierdzenia opóźnienia Sąd ma dyskrecyjną możliwość potraktowania spóźnionego odwołania tak,

jakby zostało wniesione w terminie. Może tego dokonać pod warunkiem uznania, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne oraz że nastąpiło z przyczyn niezależnych od skarżącego. Obydwa te warunki muszą jednak wystąpić łącznie. Niespełnienie choćby jednego z nich przesądza o odrzuceniu odwołania / postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 2010 r. sygn. II UK 404/09, LEX nr 611422/.

W myśl powołanego na wstępie art. 477⁹ § 1 k.p.c., odwołanie można złożyć nawet do protokołu. Wystarczy przy tym lakoniczne wykazanie w nim braku akceptacji treści zaskarżonej decyzji. Nie musi zatem ono spełniać żadnych szczególnych wymogów i ma całkiem odformalizowaną postać. Do jego sporządzenia nie była zatem potrzebna żadna nadzwyczajna wiedza, na co zresztą wskazuje treść odwołania złożonego przez ubezpieczonego. Jak wynika przy tym z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2013 r. (III CZ 6/13, Lex nr 1314372), na stronie zobowiązanej do dokonania czynności procesowej w określonym terminie ciąży obowiązek zachowania należytej staranności w celu jego dotrzymania, której miernikiem jest obiektywnie oceniana staranność, jakiej można wymagać od osoby właściwie dbającej o swoje interesy procesowe. Uchybienie w tym względzie, spowodowane nawet lekkim niedbalstwem, narusza obiektywny miernik staranności i stanowi podstawę do oddalenia wniosku o przywrócenie terminu, skoro nawet lekkie niedbalstwo świadczy o zawinionym niedokonaniu czynności w terminie (tak też postanowienia Sądu Najwyższego z 23 listopada 2005 r., II CZ 103/05, niepubl. i z 26 kwietnia 2007 r., III CZ 22/07, niepubl.). Przez analogię, treść tych postanowień należy odnosić również do obowiązku zachowania ustawowego terminu do wniesienia odwołania.

Z poczynionych w sprawie ustaleń wynika jednoznacznie, iż odwołanie od decyzji z dnia 11 maja 2020 r. , znak: (...), RWA: (...) - (...)(...) nr (...) zostało złożone przez A. W. po upływie miesięcznego terminu. Przeprowadzone postępowanie ponad wszelką wątpliwość wykazało bowiem, że skarżona decyzja z dnia 11 maja 2020 r. z całą pewnością , co potwierdził sam A. W., została mu doręczona w dniu 22 maja 2020 r. Decyzja zawierała pouczenie o sposobie i terminie odwołania. Jednocześnie brak jest podstaw do przyjęcia, że w okresie biegu terminu do złożenia odwołania stan jego zdrowia uniemożliwiał mu podjęcie stosownych czynności procesowych. Wnioskodawca nie był wtedy chory, przebywał w miejscu zamieszkania a nawet udawał się do ZUS celem złożenia wniosku o umorzenie składek za okres marzec- maj 2020 roku. Ubezpieczony twierdził, iż został błędnie poinformowany przez urzędnika ZUS, co po pierwsze nie zostało w żaden sposób wykazane, po drugie nie może mieć wpływu na ocenę sądu bowiem prawidłowe pouczenie zostało wnioskodawcy doręczone wraz z decyzją. Po trzecie zaś, wszystko wskazuje na to, iż wnioskodawca zwyczajnie pomylił możliwość zaskarżenia doręczonej decyzji z informacjami jakie przekazał mu pracownik ZUS na temat terminów i sposobu załatwiania jego wniosku o zawieszenie opłacania składek. Okoliczność ta jednak nie stanowi podstawy przywrócenia terminu i uznania, że działanie A. W. było niezawinione.

Wnioskodawca nie podał żadnej racjonalnej przyczyny takiego braku dbałości o swoje interesy. Okoliczność, iż wnioskodawca tak późno odwołał się od decyzji jest wynikiem wyłącznie jego niedbalstwa. Zachowanie takie nie zasługuje na aprobatę.

Reasumując odwołanie zostało złożone z przekroczeniem terminu a nadto nie było podstaw do uznania, że przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się, a przeciwnie, nastąpiło na skutek opieszałości wnioskodawcy, a zatem wobec przekroczenia terminu miesięcznego, o którym mowa w art. 477⁹ § 1 k.p.c. oraz stosownie do treści art.477⁹ § 3 k.p.c. odwołanie wnioskodawcy od decyzji z dnia 11 maja 2020 r., jako spóźnione podlegało odrzuceniu, o czym Sąd orzekł w sentencji postanowienia.

Podobnie odrzuceniu podlegało odwołanie złożone przez wnioskodawcę od pisma z dnia 8 lipca 2020 r. oraz odwołanie od pisma z dnia 29 lipca 2020 r. Wskazać należy, że w świetle obowiązujących przepisów prawa nie istnieje możliwość wniesienia odwołania od pisma stanowiącego w istocie informację. Podkreślić należy, że w orzecznictwie przyjmuje się, że zakwalifikowanie danego pisma jako decyzji administracyjnej nie wymaga, aby zawierało ono wszystkie składniki decyzji przewidziane w art. 107 k.p.a. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 22 września 1981 r., (sygn. akt. SA 791/81, (...), poz. 91), oraz w wyroku z dnia 20 lipca 1981 r., (sygn. akt. SA 1163/81, OSP 1982/9, poz. 169) przyjął m.in. że "pisma zawierające rozstrzygnięcia w sprawie załatwianej w drodze decyzji są decyzjami, pomimo nieposiadania w pełni formy przewidzianej w art. 107 § 1 k.p.a., jeśli tylko zawierają minimum

elementów niezbędnych do zakwalifikowania ich jako decyzji. Do takich elementów należy zaliczyć: oznaczenie organu administracji państwowej wydającego akt, wskazanie adresata aktu, rozstrzygnięcie o istocie sprawy oraz podpis osoby reprezentującej organ administracji."

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że pisma Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 lipca 2020 r. oraz 29 lipca 2020 r. nie zawiera nawet minimum dopuszczalnych w świetle orzecznictwa sądowoadministracyjnego elementów, sine qua non, decyzji administracyjnej. Brak jest bowiem przede wszystkim powołania podstawy prawnej, osnowy decyzji, a także jakiegokolwiek uzasadnienia faktycznego i prawnego. Pisma te mają charakter czysto informacyjny i nie rozstrzygają indywidualnej sprawy co do istoty zgodnie z art. 104 k.p.a. Pisma te nie rozstrzygają w sposób władczy indywidualnej sprawy wnioskodawcy, a zatem nie stanowią decyzji, a tym samym brak jest podstaw do ich zaskarżenia.

Stosownie do wyników postępowania, na podstawie art. 98 k.p.c., Sąd obciążył odwołującego się A. W. obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez organ rentowy. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił na podstawie z §9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r.(tj. Dz.U.2018.265), o czym orzekł w punkcie 2 sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

Odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

5 VII 2021 roku.

S.B.